

ten og for Kommunen i Forening med de vedkommende Lodbøiere, og at, naar den Foranstaltning for Hollands og Falters Vedkommende, som Loven angaar, gaar igjennem, maa denne Del af Landet siges ikke blot at være oplyst, men at have modtaget en meget betydelig Forbedring af sine Eiendomme fremfor saaledes, som de forelaa før den Stormflod.

Clausen: Jeg vil takke den høitagtede Minister for de Oplysninger, han har givet. Jeg vil i Dvrigt kun gjøre en ganske lille Bemærkning. Ministeren sagde, at han ikke antog, at der var Grund for Staten til at træde til, og deri kan han maasse have Ret; men jeg maa minde om, at den høitærede Minister ogsaa hentydede til, at den kemiske Skade paa Jorden endnu ikke kunde bedømmes. Dersom man nu forudsætter, at denne Skade kunde vise sig at blive større, end man venter, og virke saaledes, at flere Statsborgeres Eksistens derved skulde blive truet, og de Midler, som ere indkomne ved den private Godtgørelse, ikke kunne strække til, saa ønskede jeg dog at vide, om Ministeren da vedblivende vilde antage, at der ikke var nogen Grund for Staten til at komme til Hjælp. I Dvrigt skal jeg takke Ministeren for de Oplysninger, han har givet.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem synes at gaa noget vidt, naar han vil have, at jeg nu skal svare derpaa. Skal jeg endelig svare derpaa, saa vil jeg sige: Nei, jeg tror ikke, at der vil være nogen Dsfordring for Staten til at den Grund at komme den enkelte Mand til Hjælp. Jeg ser ikke rettere, end at det vilde staa i den bestenteste Modstrid med de Principer, som det ærede Thing vedkjendte sig igaar i Anledning af Andragenderne, og at det er en farlig Sag for Staten at indlade sig paa at erstatte den Skade, som Enkelmand kan lide ved en eller anden Naturbegivenhed. Jeg ser ikke rettere, end at man med samme Føie maatte kunne have tilstaaet de Mænd en Understøttelse, der have havt — jeg veed ikke, om jeg tør kalde det en Naturbegivenhed, men det er i alt Fald Noget, der er ligesaa tilfældigt for vore Dine — det Uheld at miste f. Ex. 5 Heste af Nygmarsstærning eller en hel Besætning af Miltbrand. Jeg kan ikke se rettere, end at man maa være yderlig forsigtig lige overfor den Slags Fordringer, og derfor er det af Forsigtighed, at jeg har svaret det ærede Medlem — naar jeg nu skal svare — Nei!

Steenstrup: Jeg vil tage som Udgangspunkt, hvad den ærede Minister sluttede med, og sige, at, dersom det forbausende Beløb af 1 Million ikke var indkommen ved frivillige Gaver, saa er jeg overbevist om, at Staten vilde have sagt: Ja, vi træde ubetinget til, og jeg er overbevist om, at, uagtet denne Million er indkommen, vilde den

hele Regjering ubetinget være gaaet med, naar man havde benyttet Leiligheden lige efter Stormfloden til at bringe Spørgsmaalet paa Bane. Naar der ikke var kommet private Gaver ind — og der kom ingen private Gaver til at afhjælpe Krigsskaden, f. Ex. — tror jeg ikke, at nogen dansk Regjering, saa meget mindre, som Nationen ikke havde fundet sig deri, vilde have sagt: Der kan Staten ikke træde til. Hvad nu den ærede Ministers Bemærkninger om Skadens Størrelse og Afhjælpning angaar, da tror jeg, at han tager feil. For det Første angav han Skadens oprindelige Beløb til 1,500,000 Rb.; men deri er vel ikke medregnet den kemiske Skade og ikke den Skade, der egentlig er den betydeligste. I den Egn, hvor jeg hører hjemme, sprang man ved Burderingen det Smaa over og regnede kun det Store. Har man gjort det ligervis andre Steder, hvad jeg ikke veed, saa er man kommen til et meget let Facit. Men der er andre Ting, som vise mig, at dette Facit maa være forkert. Naar der sker saa stor en Ulykke, og den navnlig rammer Landeieendomme, saa er der en stor Del Velhavende og formuende Folk, der rammes. Nu siger den ærede Minister, at disse velhavende og formuende Folk Intet have faaet. Tror man da, at der kun er sket Skade til et Beløb af 1,500,000 Rb. foruden den kemiske Skade, naar hele den store Skade, som er falden paa de Formuende er regnet med? Nei, det er en komplet Umulighed. Altsaa, der er vist en Feil i denne Opgivelse. Naar den ærede Minister opregner, hvad der er uddelt til Holland og Falters osv., saa har han der angivet Staden, forsaavidt den har truffet fattige eller ikke formuende Folk. At der i det Beløb, som han angav for Falters, ikke kan være taget Hensyn til de Formuende, ville ærede Medlemmer kunne sige sig selv, naar de ville tænke sig lidt om. Jeg vil ikke nævne Navne; men det er klart, at den private Skade, som ikke er bleven godtgjort, umulig kan være angiven i dette Beløb. Saaledes fortsaar jeg det altsaa, og jeg tror da, at om dette Beløb af 1,500,000 Rb. kan man trygt sige, at det svarer er for lavt end for høit, affet fra den kemiske Skade. Smidleritid skal jeg allermindst af Alle paastaa, at al Skade skal erstattes. Dette var nu med Hensyn til Skadens Størrelse. Med Hensyn til Enkelthederne er der et Punkt, der egentlig gjør mig ondt. Det er, at ved det første Dpmaal bemærkede Centralkomiteen, hvad jeg tror stemmede med den almindelige Betragtning, at der ikke var Tale om at erstatte Kommunerne Noget. Der indkom da Andragender fra Kommuner, navnlig Havnekommuner, til Regjeringen, og de bleve negtede; men Ministeren anbefalede dem til Centralkomiteen, og saa har Centralkomiteen uddelt til Kommuner, hvad jeg finder fuldstændig rigtigt, naar der først er uddelt til Private. Men er der ikke fuldstændig nok til Private, saa strider det for det Første mod den naturlige Tanke og dernæst mod Centralkomiteens